

2 | ČERVEN 2021

KORYČANSKÝ zpravodaj

Vážení spoluobčané,

dostalo se mi cti a příležitosti napsat do místního zpravodaje svůj příspěvek, vyjádřit své pocity a názory.

Téměř půl kalendářního roku 2021 máme za sebou. Roku, který byl opět jiný, než na co byla naše společnost v minulosti zvyklá. Nerad bych vzpomínal na vše špatné, co bylo a je i v souvislosti s nemocí Covid-19, ale raději bych se zaměřil na to pozitivní. Myslím si, že příroda nejvíce ocenila omezení a změny u nás lidí. Alespoň já to tak vnímám. Zima byla mrazivější, bohatší na sníh, jaro

s aprílovým nádechem, plné srážek a teplotních změn. Jaké bude léto, netuším, avšak doufám, že krásné, teplé, slunečné a pro nás všechny šťastné a plné optimismu a dobré nálady.

Kvůli restrikcím jsme prožívali dlouhodobé odloučení od svých vzdálenějších rodin, přátel, kamarádů. Možná si mnozí z Vás ve vynucené izolaci vzpomněli na své blízké a dopisem, SMS zprávou či telefonátem navázali a obnovili opomenutou komunikaci.

Vše, nebo spíš mnoho máme ve svých rukou mi sami a dokážeme více či méně ovlivnit. Osobně věřím, že se všichni postupně posouváme a vracíme a hlavně vrátíme ke svým zvyklostem, ke svému životnímu stylu, na který jsme byli zvyklí, který jsme měli rádi. Vydřme.

A víte, co mne osobně nabíjí, dělá radost a dodává energii? Je to prosté: Váš příjemný pohled, upřímný pozdrav a trošku toho úsměvu na rtu.

Děkuji Vám a všem přeji do nacházejících dnů, týdnů, měsíců mnoho toho pozitivního.
Pavel Mikulec

Foto: Vlastimil Prokeš

Z OBSAHU

Příspěvkové organizace 2
Školství 3
Kultura 8

Osobnost 11
Historie 12
Spolky 15

Sport 18
Vzpomínka 19
Inzerce 20

Príspevkové organizace

Informace z Odpadového centra

Město Koryčany podepsalo smlouvu s firmou ELTMA, která zastupuje kolektivní systém zpětného odběru pneumatik. Od 1. 6. 2021 je možné na sběrném dvoře v Koryčanech odevzdávat zdarma pneumatiky všech druhů a typů. Pneumatiky odebírané zdarma nesmí být poškozené. Pokud budou záměrně rozřezané, natřené, obuté na disk nebo zaplněné betonem či jinou hmotou, nelze je přijímat zdarma jako zpětný odběr a bude nutné za ně zaplatit podle platného ceníku Technických služeb.

Dále občanům připomínáme povinnost předkládat na sběrném dvoře doklad o zaplacení poplatku za svoz komunálního odpadu na dané období. Doklad může být v tištěné podobě nebo nafočený do mobilního telefonu k předložení obsluze SD. Předkládáním dokladu občan osvědčuje uhrazení poplatku a oprávněnost užívání služeb sběrného dvora. Tímto krokem se snažíme zabránit zneužívání našeho zařízení občany jiných obcí, kteří se chtějí zdarma zbavit odpadu na úkor místních občanů, kteří platí za odpad městu

Koryčany. Navyšování množství odpadů znamená vyšší náklady na skládkování, recyklaci či likvidaci. Chceme, aby si každá obec řešila své odpady na svém území sama a na své náklady. Odpadové centrum bylo vybudované pro občany Koryčan a místních částí a je dotované městem. Předložením dokladu o zaplacení pomáháte udržovat nastavený systém odpadového hospodářství města. Propojení databáze města Koryčany s Technickými službami města Koryčany nelze z důvodu ochrany osobních údajů občana.

Pavel Vaněk – ředitel organizace

TSK Koryčany
koupaliště

**Koupací sezóna 2021
začne ve čtvrtek 1. 7. 2021.**

Provozní doba i ceník zůstávají stejné.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Jak děti ve školce čarovaly!

Školství

**„Přičaruji dobré zdraví, nemoc ať bylinky správi.
Dobře bude nám – a na to ruku dám!
Začaruji všechny stesky, zlé jazyky, z očí blesky.
Kam se podíváš, tam kamarády máš!**

Jak děti ve školce dávno vědí, všechny čarodějnice nebyly jen zlé. Lidé si vážili těch, které znaly tajemství bylin, uměly zahánět nemoci nebo napravovat zlomeniny. Dobře se také vyznaly v tajích přírody, věděly toho mnoho o působení bylin, kamenů či hub. Na takové hodné čarodějnice jsme si hráli a v pátek 30. dubna 2021, podle tradice v den, po němž nastává magická filipojakubská noc, se tyto hodné a dobro konající čarodějnice slétly na košťátkách rovnou na zahradu naší školky.

Děti však věděly, že je mezi nimi jedna, která vymýšlí jen samé zlé skutky. Někdy je začaruje, aby se k sobě nechovaly jako správní kamarádi, jindy přičaruje dětem na jazyky ošklivá slovíčka a nabádá je, aby k sobě nebyly zdvořilé. Nedá se ani vypovědět, v čem všem má tahle zlá ježibaba prsty. My jsme se ale s dětmi nedali.

Nejdříve jsme si opekli špekáčky, pak se všechny malé ježibabičky zdokonalovaly v různých disciplínách. Létaly na košťátkách,

trefovaly jedovaté pavouky do pece, malovaly pavouky na čarovnou tabuli, procvičovaly ježibabí těla na průlezce se skluzavkou, poznávaly léčivé bylinky nebo lovily a hledaly ošklivé brouky a pavouky v písku. Na to, aby vše probíhalo dle pravidel, dohlížely jejich starší kolegyně tety Kanimůry. Všechny malé ježibaby také ochutnaly „otrávená“ jablka. Nebály se a šly do toho s odvahou, znaly přece to správné zařikání.

Podle lidového zvyku – pálení čarodějnic, pak spálili na ohni i zlou ježibabu a s ní i všechno to zlé, co měla na svědomí. Malé čarodějky i starší tety Kanimůry si pak stouply okolo, čarodějného kotle a každá z nich přičarovala něco hezkého. Malé čarodějnice i čarodějové byly odměněny medailí, ježibabím perníkem z perníkové chaloupky, a nakonec si všechny zařadily na skákacím hradu.

Jestliže tento den nebyl pravý kouzelnický, pak byl určitě kouzelný! Těšíme se zase příště!

MŠ Koryčany
Bc. Pavla Domanská

Překvapení pro děti

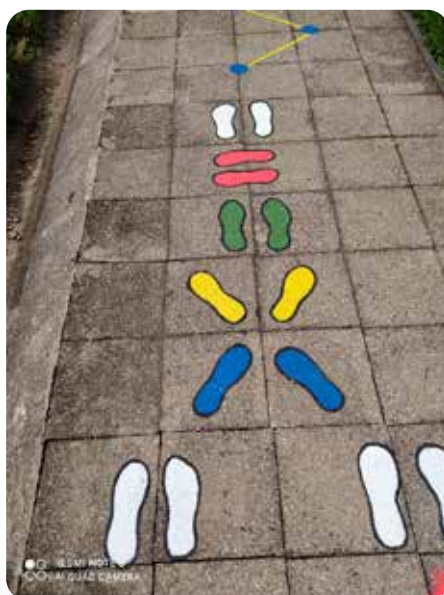
Březen, duben. Měsíce, kdy s dětmi ve školce vyhlížíme první paprsky jarního sluníčka. Příroda se probouzí ze zimního spánku. Travička se začíná zelenat. Na stromech se objevují první pupeny. Děti vybíhají na školní zahradu jen v jarních bundách: postavit první hrady z písku, zhoupnout se na houpačce, nakreslit obrázek na zem křídou. Letos je tomu bohužel jinak. Svět sužuje pandemie koronaviru a naše školka je stejně jako jiné zavřená. Při pohledu z okna je mi smutno, chodníky jsou prázdné, šedé. Zahrada jako by usnula. Jako by i to jaro letos na něco čekalo.

Během hledání materiálů k distanční výuce pro předškoláky, která pro ně byla už v letošním roce povinná, mě zaujalo pár nápa-

dů, které mi nedají chvíli klidu. „Ano, to je ono!“ Připravím pro děti překvapení, nenechám chodníky šedé a smutné, nakreslím jim tam kočku, ke kočce patří klubíčko, klubíčko se rozmotalo, jedno, druhé, třetí..., děti je mohou pomoci rozmotat. A na stonku květin-ky si mohou procvičit čísla od jedné do desíti. Krokodýl jim zase předvede svá písmerka. Při čekání na výsledky testů u povinného testování si mohou na plotě zahrát s maminkou dřevěné pexeso s obrázky domácích zvířátek.

A ke třídě je navede nový rozcestník. Už se na děti moc těším! A teď ještě víc!

*Martina Hochmannová,
MŠ Koryčany*

Ať jsme všichni zdraví!

Jako každé ráno se dívám z okna našeho bytěku u náměstí a je mně čím dál větší smutno. Dříve jsem touto dobou šel s maminkou za kamarády do školky a teď nic. Venku je zima, pořád jen leje a leje a mně se chce dost často plakat. Rodiče mě sice chválí, že jsem statečný a silný kluk, že už to dlouho trvat nebude, kdy budu zase se svými kamarády a kamarádkami, ale moc tomu nevěřím. Doma se to také změnilo. Zdá se mi, že máma s tátou jsou nějak víc nervózní a dost často se i hádají. Pořád mluví o penězích, složenkách a táta je teď více doma, než byl. Ale má to i výhodu, že si spolu víc hrajeme.

Včera jsem potkal Haničku s mámou. Táhla ji za sebou jako kočárek, ona se vztekala i bulela. Ach jo... Až už budu moci do školky, tak se nejvíce těším na Alenku, ale vlastně i na ostatní, protože bez kamarádů to není vůbec žádná legrace. A vůbec naše paní učitelky mi také chybí, protože si s námi hrají a je s nimi zábava. Někdo na ně nadává, třeba Pepovi z vedlejší ulice se nelíbí, že je musí poslouchat a že si nemůže dělat, co chce. Ale oproti tomu, jak je to teď, tak si myslím, že už se tam těší taky. Prostě si myslím, že ten každodenní kontakt s kamarády je bezva.

Víte ale, na co se těším nejvíc? Na tu atmosféru ve školce, na děti, na procházky naším krásným lesem ke Zdravé vodě, na smích Lucky i Alenky – nějak na ni často myslím –, na překvapení, co nás čeká a co nám paní učitelky připravily – určitě nám něco připravily –, prostě na VŠECHNO!!!

Jo, abych si nezapomněl také něco přát. Ať nás paní učitelky moc neúkolují, ale raději si s námi hrají. Chybí nám to, chybí nám i láska, jak slyším od „dospěláků“, ale hlavně: ať jsme až do smrti smrtoucí všichni ZDRAVÍ.

Mateřská škola, Koryčany

Zprávičky ze školy základní...

Končící školní rok se zapsal nejen do dějin školství. Od dob Marie Terezie snad poprvé žáci dlouhodobě nechodili do školy. Naše škola vzdělávala žáky distančně i on-line formou, využívali jsme digitalizovaný prostor a v případě potřeby jsme připravovali výuku předáváním výukových materiálů, nebo existovala i možnost doučování.

Bedlivý čtenář „zpráviček“ namítne, že se opakuji. Ano i ne. Rozdílnost není pouze ve slově, ale především v obsahu sdělení. První dny v září panovala optimistická nálada „covid – původem z Číny – emigroval neznámo kam“... V rozporuplných prohlášeních a vládních pokynech a také varováních odborníků nebylo jednoduché předjímat a připravovat se na další vývoj. Nicméně již kolem 10. září jsem přizval ke spolupráci správce sítě a „ajtáka“ města pana Jarka Šmarháka a kolegu Martina Prachaře, vyučujícího IT, a vytvořili jsme zadání pro vylepšený model on-line výuky. Základem byla platforma MS Teams, která umožňovala sdílení digitalizovaných materiálů. Využívání vizualizérů, interaktivních tabulí, zdrojů internetu, prezentací... Kolegové to vše postupně více a lépe sdíleli a také si někteří vyzkoušeli model zapojení žáků z domova i ze školy současně. I z domova může tedy žák psát na interaktivní tabuli ve třídě a spolupracovat s ostatními spolužáky. Tato forma výuky je však značně náročná i pro vyučujícího, přenosový systém a organizaci práce. V tomto období jsme se naučili pracovat kreativněji, s velkým důrazem na digitální techniku. Pro budoucnost

– i časy „mírové“ – víme, že to jde. Už nemusíme opakovat chyby, byť „chybami se člověk učí“.

Také rodičům patří velké uznání. Mnozí v sobě nacházeli „Komenského“ a zjistili, že vzdělávání potomků je prací nelehkou. A teď si představte, že kromě učení svého dítěte učíte třídní „tlupy“, řešíte vztahy, problémy socializační, individuální, pomoc potřebným i řešení závadného chování...

Díky současné vybavenosti školy jsme zapůjčili do rodin více než padesát notebooků a několika potřebným jsme pomáhali se zajištěním internetového připojení. Výuku prvního stupně jsme rozptýlili do vícera budov, čímž jsme zajistili optimální a bezpečnou výuku v dobách „rotačních“... Po návratu žáků do škol řešíme socializaci žáků, „osvěžujeme“ v žácích smysl pro režim, učení, vztahy mezi sebou navzájem.

Postupně vlastními silami také vylepšujeme prostory školy, třídy, sborovny a další zázemí pro výuku i vyučující. Po prázdninách budete vítáni v rozšířené tělocvičně sportovního centra. Tato bude doplněna i o gymnastické nářadí – kruhy, šplhy, hrazdu. Bude zde galerie pro diváky, čtyři nové šatny, včetně zázemí, posilovna a další prostory pro nářadí. Dále proběhne rekonstrukce podlah dvou prostor na prvním stupni. To vše díky zřizovateli – městu Koryčany – a ve spolupráci s ním. V současné době dále dokončujeme projekt „Šablony 2 – zvyšování úrovně vzdělávání a vybavenosti školy“. Ve většině tříd a v od-

borných učebnách jsou interaktivní tabule a vizualizéry a nadále pracujeme na zkvalitňování vybavení pro výuku. Od září budeme zajišťovat společné dílny s partnery ze středních škol a učilišť. Do výuky budeme zvat odborníky z praxe a opět budeme řešit další motivační způsoby pro pokusy, a angažovanou výuku, například výuku přírodovědných předmětů v blocích. Projekt „Rozvoj přírodovědného a technického – praktického vzdělávání v ZŠ Koryčany“ tak pokračuje v rámci vzdělávání pro život...

Změny se postupně projeví v životě našeho města, žáci – budoucí studenti a posléze ekonomicky aktivní mladí lidé – budou více zapojeni do místního prostředí... Koryčany se tak stávají atraktivnějším místem pro život.

1. září to bude pět let, co se blíže známe. Za mne – zážitek nemusí být vždy pozitivní, hlavně když je intenzivní. Tak jako sám život. Ale na bilancování bude ještě čas.... Díky vzájemnému pochopení a porozumění se podařila slušná práce. Dílo společné s dalšími vizemi a předpoklady. Prostě „genius loci“ Koryčan má v genech i Thonety... Závěrem mého „osobníku“ děkuji všem spolupracovníkům, rodičům a žákům, podporovatelům – zvláště pak našemu městu Koryčany...

Hezké, slunečné prázdniny a dovolené ve zdraví na těle i na duši...

*Mgr. Vlastimil Jansa, ředitel školy
Koryčany 9. 6. L. P. 2021*

Oslavy ke Dni dětí

V pátek 4. 6. 2021 malí a velcí – prvňáčci a čtvrtáci – vyrazili užít si spolu DĚTSKÝ DEN. Na fotbalovém hřišti byl už připraven „pan voják“, který malé brance učil střilet ze vzduchovky. Fotbalisti si dali fotbálek, tanečnice si zatančily, běžci obíhali hřiště a turisté si ho několikrát obešli s batůžky na zádech. Zkrátka ... každý dělal to, co ho bavilo, těšilo, na co měl zrovna chuť. ... „A to bylo super!“ říkaly děti .

Děkujeme „panu vojákovi“ štábnímu praporečkovi Pavlu Konvalinkovi za střelby a všem z občůdku Enapo za přichystání zmrzlinového občerstvení i milého překvapení.

Bohdana Fochrová a Petra Konvalinková

Žáci druhé třídy v pátek 4. června oslavili Den dětí. Hned ráno jsme vyrazili od školy směrem k zámku. Každý bezpečně věděl,

kde je „vagon“, ale cestou si už děti tak jistě nebyly. „Vagon“ jsme objevili a pro děti bylo překvapením, že si i zasoutěží. Soutěže byly vědomostní i sportovní a družstva – Lvi, Tygři, Kocouři, Gang, Boty a Spojky – si vedla skvěle. Po velkém úsilí si každý zasloužil diplom a na zpáteční cestě osvěžující zmrzlinu. Den i počasí se vydařilo, děti byly unavené, ale spokojené, a o to nám všem přece šlo.

Marta Prachařová

Školní družina

Projektový den Košíkářství – zanikající řemeslo?

Ve čtvrtek 3. 6. 2021 proběhl ve druhém oddělení školní družiny projektový den o zanikajícím řemesle – košíkářství. Ukázky z pletení předvedl pan Jiří Krotký z Kroměříže, který má toto řemeslo jako koníček. Také děti si mohly vyzkoušet techniku pletení. Naše vý-

robky byly ovšem z pedigu, nikoliv z proutí. Dobu, kdy se nejvíce proutí využívá – jaro –, jsme trávili v době nouzového stavu doma. Z našich žáčků se vyklubali velmi zruční šikulové. Některé to zaujalo natolik, že by chtěly tuto dovednost také pěstovat jako hobby. Z čínorodého odpoledne si děti odnesly košíčky, motýlky nebo ošatky.

Eva Lišková

Kultura

Dětský den v Koryčanech

Konečně jsme se dočkali. Po dlouhé době přišlo konečně rozvolnění, na které si mnozí ještě nezvykli. V daném režimu, kvůli epidemiologickému opatření, možná lidé nevěřili, že budou moci jít se svými dětmi do společnosti mezi ostatní. Zpočátku to tedy vypadalo, že účast na Dětském dni bude slabá. Postupně však dětí přibývalo a bylo vidět, že mají radost ze setkání, z pohybu za hudebního doprovodu i ze soutěží se sladkou odměnou. Bavili se všichni, jak děti, tak jejich rodiče. První vlaštovka přiletěla, a pokud hned tak neodletí, bude takových akcí více.

Mgr. Helena Šímová

Kalendář kulturních akcí pořádaných městem Koryčany

21. 8. 2021	Loučení s létem
19. 9. 2021	Naše zahrada
30. 10. 2021	Slavnosti podzimu
28. 11. 2021	Vánoční jarmark s rozsvěcením vánočního stromu
6. 12. 2021	Posezení se seniory
11. 12. 2021	Košt cukroví
28. 12. 2021	Vánoční koncert
31. 12. 2021	Silvestrovský guláš

DEN MĚSTA – z velkého těšení bylo velké zklamání

V Koryčanech jsem se narodila, prožila zde krásné dětství, mládí, a přesto, že již více jak čtyřicet let bydlím v téměř sto kilometrů vzdáleném městečku, ráda se sem vracím. Na rodné město se přece nezapomíná! Přiznávám, že v posledních letech jsou moje návštěvy častější, protože Koryčany zase žijí! Masopustní pochůzky, různé akce v Bliších, Lískovci i Jestřebicích, široko daleko známá koryčanská pouť a v posledních letech Den města – kdo by se nechtěl přijet podívat? Já ano. Tak jsem se po delším půstu, zaviněném covidem, moc těšila na Den města 2021. Však ouha! Velké bylo moje zklamání. Ne z programu, který byl pestrý (připraven pro děti i dospělé), ale z účasti koryčanáků. Kam se schovali všichni ti, kteří byli téměř rok doma jen s televizí a určitě si stěžovali, že se nic neděje, že je všechno zavřené a zakázané. Odradil jejich účast na akci ještě strach z covidu nebo meteorology předpovídané vedro? Příjemně chladné prostředí kulturního domu lákalo k posezení a povídání si. Nebylo však s kým si povídat. Těšila jsem se na mně známé tváře, spolužáky. Pusto a prázdno. Tak vypadal kulturní dům v sobotu 19. června odpoledne. Dvě ruce stačily k tomu, aby se sečetli zájemci o úžasnou přednášku historika pana Müllera o první písemné zmínce o Koryčanech, proč se Koryčany jmenují, jak se jmenují, o povýšení Koryčan na městečko atd. atd. Čtyřicet let života v jiném bydlišti je poznat. Některé návštěvníky na akci jsem samozřejmě ne-

znala, tak jsem se sestry (Helena Šimová) neustále ptala – kdo je tento, kdo je tento. A zjistila jsem, že ani místní zastupitelé tuto akci nepodpořili. Výjimkou byl pan učitel Svachina. Přesto chci věřit tomu, že vedení města téměř nulová účast neodradí v pokračování a z akce Den města se stane krásná tradice (s velkou účastí místních i přespolních).

Držím pěsti a těším se na Den města 2022.

Eva Sánková –Popelková ze Suchého řádku, nyní z Doubravice nad Svitavou.

ŽIJE TU S NÁMI: Fred Dolínek

Osobnost

Co tě přivedlo ke koním?

Romantika a láska ke zvířatům a přírodě.

Ovlivnil tvůj vztah ke koním také volbu učebního oboru?

Ano, vyučil jsem se v Kladrubech nad Labem – obor chovatel koní. Byly to pro mě roky poučení pro celý život. Nikdo se s námi nemaloval. Zjistili jsme, že u koní se musí makat, ale stálo to za to. Prošli jsme celý hřebčin od porodny, přes stáj mladých neobsednutých koní – remont. Naučili jsme se zapřahat kočárové koně, praxi jsme měli na hřibárně i v dostihové stáji v Kolesách, chodili jsme i do kravína. Prostě všechno, včetně dojení krav.

Měl jsi nějaké pády?

No jasně. Říká se: „Kdo nepadá, není jezdec!“ Vždycky jsem si vedl statistiku pádů, na učilišti jsem spadl za dva roky dvanáctkrát. Vzpomínám, že jednou na jízdárně třikrát za výcvikovou hodinu. Nikdo se nás neptal, jestli nás něco bolí... Museli jsme naskočit, ano naskočit ze země, ne nasednout s pomocí třmenů nebo stoličky, naskočit a pokračovat ve výcviku.

Co dostihy, zajímalo tě to?

Když jsem byl v učilišti v Kladrubech, dostal jsem se tréninkově na pardubické závodiště a mohl v tréninku absolvovat některé překážky. Nijak mě to neuchvátilo. Získal jsem i dostihovou amatérskou licenci, ale nikdy jsem ji nevyužil. V Napajedlích jsem byl u do-

stihových plnokrevníků, ale k dostihům jsem se nedostal. Odešel jsem, než jsem mohl licenci využít.

Co jsi dělal po vyučení?

Nastoupil jsem do hřebčína Napajedla, pak jsem vyráběl pneumatiky v tehdejší Rudém říjnu Otrokovice. Po vojně jsem se vrátil do Koryčan a nastoupil jsem v tehdejší UP Koryčany. Tam jsem pracoval až do roku 1991 nebo 1992. V roce 1991 jsme založili Hipocentrum a pak jsem už byl OSVČ a věnoval jsem se koním.

Jak tě napadlo založit vlastní stáj?

Vedli jsme s manželkou jezdecký a voltžní oddíl při JZD Koryčany. V roce 1989 a 1990 to bylo dost náročné, nikdo nevěděl, jestli oddíl bude pokračovat, všechno se měnilo, tak Stela přišla s návrhem a měla tu odvalu, založit vlastní stáj. Začátky byly chaotické a složité. Pořádili jsme si dohromady s panem Milkinem, Milošem Novákem a Markem Mokřým, kteří nám hodně pomohli, asi sedmdesát krav a „rozjeli“ kravín v Blišicích. Vrhli jsme se do toho po hlavě, Stela dělala tehdy ředitelku ZŠ, o kravách věděla možná jen to, jak vypadají... Já jsem byl ještě v Koryně. Hruža. Krávy měly žít koně. Koupili jsme od města starý objekt – kravín patřící kdysi k zámku, a začaly nekonečné opravy. Krávy během dvou let zkrachovaly a my málem taky. Nakonec se nám podařilo všechno ustát, opravy Hipocentra pokračovaly pomalu krok za krokem, ale vybudovali jsme zázemí

a pokračovali v tom, co jsme dělali vždycky – akce pro děti, výlety, tábory, školy v přírodě. To živí naše koně dodnes.

A kdy jste si koupili prvního koně?

No, na můj vkus dost pozdě. Bylo mi 42 a koupil jsem si polokrevného angloraba ve Veselí nad Moravou. Ale problém byl, jak ho dostat z Veselí do Koryčan. Přepravníky na koně nebyly běžné, tak jsem ho vedl z Veselí do Koryčan pěšky. Pak jsem se zamíloval do indiánských koní plemene appaloosa. První kobylku jsem si přivezl z Čech, ale nejvíc vzpomínám na svého životního koně hřebce Bryans Lysi Bar, appaloosáka, se kterým jsem prožil patnáct let. Byl to sice hřebec, ale se zlatou povahou. Jezdil jsem s ním závody, ale také hodně do přírody. Nebál jsem se s ním jet bivakovat do hor, kde byl uvázaný společně s valachy i klisnami. No a tak to šlo dál, když Bryans – Brajemin – odešel do koňského nebe, pořídil jsem si dalšího appaloosáka – valacha, kterého jezdím dodnes, a teď nově mám ve výcviku mladého, ani ne tříletého appa hřebce, který by měl nahradit Brajemina v chovu. Je to pro mě obrovská výzva. Hřebec je přece jenom hřebec a výchova musí být stoprocentní, aby byl spolehlivý. V mém věku je to výzva o to větší. Tak se těším, až budeme obsedat...

A co chov, rodí se na Hipu hřibata?

Původně jsme se chovu koní věnovali hodně, odchováli jsme desítky hřibat jejichž otcem byl Bryans Lysi Bar, některé jsme prodali, jiná tu zůstala. Když odešel Brajemin, připouštěli jsme jinde. Téměř každý rok se narodí na Hipu nějaké hřibě. Tak se nám počet koní radostně rozrostl na třicet. Staří koně ale dožívají, proto jsme se rozhodli koupit nového hřebce a obnovit stádo mladými koňmi. Je to běh na dlouho trať. Připuštění, jedenáct měsíců březosti klisny, porod, šest měsíců je hřibě u matky, pak ho odstavíme, potom kolem patnácti měsíců začíná výcvik a kolem třetího roku obsednutí a pak už to jede... Chodí pod sedlo, jezdí na něm zákazníci, děti na tábo-

A co závody, jezdíš? A jak ti to jde?

Jezdím, i když v mém věku je to asi s podivem. Jsem tam nejstarší ročník (1952), ale užívám si to. Jezdím pro radost a přináší to i celkem dobré výsledky. Na české úrovni v roce 2020 třeba 2. a 3. místo, na Mistrovství ČR koní plemene appaloosa jsem byl desetkrát šampion...

A co mezinárodní závody?

Na mezinárodním evropském poháru jsem zažil, jaké to je, když vám hrají českou hymnu. Skvělý pocit. Na mistrovství Evropy jsem byl třikrát třetí, což je pro mě v silné mezinárodní konkurenci obrovský úspěch.

Hlavním posláním Hipocentra je výcvik mladých jezdců v oddíle a děti na táborech a jezdeckých kurzech. Mají i ony možnost se někde prezentovat?

Členové oddílu a westernové sekce jezdí pravidelně na závody po celé republice. Za zmínku jistě stojí úspěchy Zdeňka Hausnera a jeho dcery Hany, kteří se stali opakovaně šampiony ČR ve westernové disciplíně Trail. Reprezentuje nás také Tereza Žárská, která byla druhá na Mistrovství české republiky. Ostatní členové oddílu jezdí závody tady v Ko-

ryčanech a pěkně se umísťují. Za naši stáj například Natálie Eliášová, Monika Buchtíková, Matyáš Esterka, Klára Štefánková, Hana Tylšarová, Pavla Brhlová. Nejvíce nás mrzí, že všichni členové oddílu jsou cizí, z Koryčan nikdo.

Zmiňoval ses, že jsi nejstarší jezdec na závodech. Je ježdění na koni pouze pro mladé a děti, nebo jezdí i starší?

Naším nejstarším klientem byl pan Hunka z Koryčan, který se začal učit jezdit v 87 letech! Jezdil do 90 let. A to ještě nemám, tak mám dost času...

Koně přitahují děti, mládež, hlavně děvčata, ale často mají koně i celebrity. Co vy, setkali jste se s někým?

Koně měl u nás ustájeného pan Bolek Polívka, takže kontakty s ním jsme měli dost časté, jezdil i trénovat, byl s námi na Hubertově jízdě. Jinak nás navštívilo pár známých osobností. Byla tady Sabina Laurinová – trávila na Hipo pár prázdninových dní v rámci projektu s dětmi z dětského domova, jezdil u nás syn Venduly Pizingerové Jakub, Vlasta Korec z rádia Impuls, pan Zmožek, ale to byla jen krátká setkání.

Ovlivnilo Hipocentrum nějaké další milovníky koní?

Určitě, z dalších stájí v Koryčanech prošli všichni jejich majitelé hipocentrem jako členové oddílu, nebo u nás začali jezdit.

Máte velké množství koní, kdo vám zajišťuje ošetření?

Běžné ošetření provádí zaměstnanci stáje, na vážnější už samozřejmě musíme pozvat veterináře.

Máš ještě čas na další koničky?

Ale ano, dělám výrobky z kůže, hlavně opasky, kabelky, obojky na psy, uzdečky na koně. Výhoda je, že každý kus je originál. Ted se pokouším řezbařit a v neposlední řadě trampuji ať koňmo, či pěšky.

A co tvoje krédo?

Krédo mám: ŽÍT, UŽÍT A NECHAT ŽÍT.

Jak zakončíme tento rozhovor?

Asi nejlíp koňáckým pozdravem „Ať nám koně jdou!“

Děkuji za rozhovor.

Natálie Eliášová
Členka jezdeckého oddílu
a westernové sekce

Historie

Koryčanské jubileum – 700 let od první písemné zmínky

Bez podrobného archeologického průzkumu lze jen těžko říci, jak dlouho již trvá lidské osídlení obvodu dnešních Koryčan, v podhůří Chřibů, v povodí Kyjovky. Až do počátku 14. století mlčí rovněž písemné prameny. Lze tedy jen usuzovat, že ves Koryčany existovala již ve 13. století a náležela tehdy k majetku přerovského a posléze brumovského kastelána Smila ze Střilek, pišícího se podle hradu, který někdy v polovině tohoto století založil. Na počátku 14. století získal střilecké panství Jindřich z Lipé, čelný představitel šlechtické obce, obecně známý svým milostným vztahem s vdovou po předposledním přemyslovském králi Václavovi II., Eliškou Rejčskou. Prokazatelně tento majetek držel v roce 1321, kdy se jeho syn, Jindřich ml., zvaný Železný, ženil s lucemburskou šlechticnou Eliškou z Blankenheimu. Listinou vydanou Janem Lucemburským dne 2. června 1321 v Praze zapsal český král nevěstě sumu 3000 hřiven stříbra na městečku a tvrzí Tovačově a shodnou částku jí pojistil na svých panstvích rovněž tchán Jindřich z Lipé. Vedle městečka Hostěradic a vsi Mišovice na Krumlovsku listina výslovně uvádí hrad Střilky a ves Koryčany. Na pergamentu latinsky psané a dodnes v Národním archivu v Praze ve fondu Archiv České koruny v originálu dochované privilegium, v němž se název Koryčan objevuje ve znění „Coriczan“, je

tedy prvním písemným svědectvím o existenci našeho města. Tehdy však šlo o pouhou ves, jak dokládá latinské označení „villa“. Význam Koryčan ale výrazně vzrostl hned v následujících desetiletích, kdy byl jejich pánem Bernard z rodu pánů z Cimburka. Ten si nedaleko od nich ve 30. letech 14. století začal budovat hrad Cimburk, který dostal stejné jméno jako předchozí Bernardovo sídlo u Městečka Trnávky, směněné někdy kolem roku 1330 s pány z Lipé za střílecké panství. Bernardovou druhou manželkou byla Sabina z mocného českého rozrodu Vítkovců, přesněji jedné z jeho odnoží píšící se podle dnešního Sezimova Ústí. Dokládá to i její pečeť, na níž měla polcený štít se znamením růže a s trojím cimbuřím převzatým z manželova erbu. O tom, že Koryčany v té době nebyly již jen nevýznamným sídlem, svědčí skutečnost, že Sabina si podle nich zvolila svůj přídomek „z Koryčan“. A právě díky ní Koryčany po čtvrtstoletí mlčení opět vystupují v písemných pramenech, tentokrát ale už jako městečko, latinsky „oppidum“. Stalo se tak v roce 1349, a to hned dvakrát. Na zasedání zemského soudu v Olomouci 7. února převedla Sabina na svého nevlastního syna Alberta z Tovačova 300 hřiven, které měla zapsané na Koryčanech, což bylo zaneseno do teprve před rokem založeného svazku zemských desk latinským zápisem, v němž je název Koryčan uveden v podobě „Corzyczan“. O měsíc později, 2. března 1349, nechala Sabina sepsat v Olomouci svou závěť. Pergamenová listina s přivěšenou Sabininou

pečetí a s pečeti svědků se dochovala rovněž v originále a je uložena v archivu olomoucké metropolitní kapituly spravované olomouckým pracovištěm Zemského archivu v Opavě. Mimo jiné v ní Sabina z Koryčan, v latinském znění „de Koriczcan“, vypočítává své pohledávky, které měla u různých osob. Mezi nimi figuruje také Hermann, koryčanský fojt, kterého tak můžeme považovat za prvního jménem známého obyvatele Koryčan. Kdy Sabina přesně zemřela, nevíme, mrtva ale byla určitě už o dva roky později. V té době už nepochybně v Koryčanech stál také svatoštanek, neboť k roku 1357 je v pramenech zmíněn poprvé zdejší farář, byť ten bohužel beze jména.

V dosavadní literatuře o Koryčanech a jejich dějinách, zejména populárního charakteru, se objevují různá data označená jako první písemná zmínka o našem městě a nejčastěji je uváděn rok 1131. V tomto případě však jde o dvojí omyl. Dodnes dochovaná pergaménová listina olomouckého biskupa Jindřicha Zdíka, v níž biskup vypočítává majetek olomouckého kostela, nemá uvedeno vročení a původně se skutečně soudilo, že byla vydána v roce 1131. Avšak již před více než půlstoletím převážil v historické obci názor, že je o deset let mladší, tedy že byla sepsána až v roce 1141. Obsahuje výčet několika desítek lokalit na Moravě, pro něž se tak tento dokument stal první zmínkou pro jejich existenci. Koryčany však mezi nimi určitě nefiguruje. Naopak výše uvedené listiny krále Jana

Lucemburského z roku 1321 a Sabiny z Koryčan z roku z 1349 jsou s ohledem na první výskyt názvu Koryčan jako vsi a městečka nezpochybnitelné. Koryčany si tak mohou v červnu tohoto roku hrdě připomenout výročí 700 let od okamžiku, kdy se jejich jméno poprvé objevuje v písemných pramenech, stejně jako již zakrátko, v roce 2024, výročí 675 let od doby kdy již nepochybně požívaly statusu městečka, spojeného přinejmenším s právem konání trhů pro své obyvatele i nejbližší okolí.

Karel Müller

30. výročí odchodu okupačních sovětských vojsk z Československa

Dohoda o odsunu sovětských vojsk z území bývalého Československa byla podepsána v Moskvě 26. února 1990 Václavem Havlem a Michaelem Gorbačovem. Jednání o odchodu okupačních sovětských vojsk se sovětskými generály nebyla vůbec jednoduchá. Odsun tak velkého počtu vojáků a vojenské techniky z našeho území představoval velmi komplikovanou záležitost.

Počty z roku 1990: 73 500 vojáků, 44 300 občanských pracovníků a rodinných příslušníků, 1 220 tanků, 2 505 bojových vozidel a obrněných transportérů, 1 218 zbraní dělostřelectva a 222 bojových letounů a vrtulníků.

Jednání se však nakonec podařilo úspěšně dotáhnout až do finální fáze a poslední sovětský vojenský transport odjel z Československa 21. června 1991. Koncertem 24. června v naplněné Sportovní hale v Praze vyprovázela okupanty hudební skupina Pražský výběr se speciálním zahraničním hostem Frankem Zappou.

Poslední sovětský voják, tehdejší velitel střední skupiny sovětských vojsk generálplukovník Eduard Vorobjov, odletěl z Československa 27. června a odchod okupačních sovětských vojsk znamenal velký historický přelom. Je velmi důležité si i tuto významnou událost trvale připomínat.

Zdeněk Horenský

Stará kulturní půda v Blišicích – 6. část o pomístních jménech

V předchozích dílech našeho seriálu jsme pojmenovali a vysvětlili podle polohy, charakteru půdy a tvaru starou kulturní půdu v Koryčanech a podle osobních jmen i v Blišicích. A co blišická pole podle tvaru, polohy, původu a charakteru půdy? Zde je máme:

Dlůhý kuse – pole západně od vsi; pojmenování jednak podle dělení půdy na kusy, jednak podle velikosti polnosti; vzhledem k okolním polím se jevila dlouhá.

Pole u hranic – pole ležící západně od vsi u hranic s katastrem Mouchnice. V Tereziánském katastru je zapsáno jako od Hranicze.

Několik polností severozápadně a západně od Blišic u hranic s Mouchnicemi nese název Zadky, což znamená vzdálenou polohu od vsi. Křivý Zadky jsou pojmenovány podle nepravidelného tvaru pole, ve jménu Vrchní Zadky se rozlišuje poloha Zadků vzhledem k jiným polnostem téhož jména a Zadky pod křížem jsou pojmenovány podle kříže, který zde stál v poli. Posledně jmenované jsou zapsány i v Josefském katastru jako Pod křížem, Přednj kříže, Zadnj kříže.

Mezihorčí – pole severně od vsi mezi kopci; jméno vzniklo substantivizací předložkového spojení „mezi horami“, vyjadřuje polohu a přípona -čí je pro pomístní jména typická.

Nad Zahrádkama – pole ležící severně u vsi, pojmenované podle polohy – leží za zahrádkami patřícími k obytným domům. Zajímavý je i původ slova „zahrada“. Původně to byl oplocený kus pole blízko domu určený k pěstování zeleniny.

U Obrázka – část pole ležící na okraji vsi; jméno podle svatého obrázku, který je zde umístěn u silnice.

Obrblánky – pole ležící jihovýchodně od vsi. Podle lidového výkladu jsou Obrblánky polnosti, o něž se vesničané při rozdělování hádali, tedy nářečně „brblali“, a pole byla obrblána. Zde se nabízí srovnání s Mouchnicemi, kde Obrblánky leží na kopcovitém, těžko schůdném terénu a podle lidového výkladu zde lidé brblali při namáhavém obdělávání půdy. Právě poloha mouchnických Obrblánek mě však vede k zajímavé úvaze o možném vzniku tohoto jména. Je možno zde vidět souvislost s německými pojmenováními se slovem Obr = Ober = horní a Land = země. Původní název mohl znít německy Oberland (Horní země), čemuž by odpovídala poloha pole. Můžeme srovnat s již dříve uvedeným Oberteich (Horní rybník), zkomoleně Obrtajk. Německá pojmenování byla běžná, ale obyvatelé neznali němčinu si mohli název přizpůsobit tomu, čemu rozuměli, co jim to připomínalo. A tak z Obrlandy mohly vzniknout Obrblánky. A pak už je jen cesta ke slovesu obrblat, jak už bylo uvedeno. Pro tento můj výklad nemám bohužel písemný doklad ani v Tereziánském, ani v Josefském či jiném katastru, vezmi proto, milý čtenáři, tento můj nápad jako určitou hratku se jménem, můj vlastní lidový výklad.

Oštanka – pole ležící severně od vsi pod lesem u hranic s Brankovicemi. Jméno vzniklo pravděpodobně zkomolením německého Hölstein (snad něco jako kamenitá půda).

Pod Sádky – pole menší rozlohy ležící severně od vsi; jméno podle polohy pod ovocnými sady.

Vinohrádky – v Josefském katastru Menssi winohrady, 1827 Predny Winohrady. Pole ležící severně od vsi, dříve zde byly tzv. Přední vinohrady.

Zadní vinohrad – v Tereziánském katastru Stari Wynohrady, v Josefském Zadny Winohrady, Zadnj Winohrad, 1827 Zadny Winohrady. Dříve vinohrady, nyní svahy se sady, pastvinami, ležící severně od vsi. Pojmenování „vinohrad“ je moravské slovo pro vinici.

Pod Vinohrady – v Josefském katastru Pod winohradama, Pod winohrady. Pole ležící severozápadně od vsi, pod vinohrady.

Sedmička – menší pole ležící severně od vsi, podle lidového výkladu je název nejasný. Může znamenat, že pole nebylo dál děleno, že mělo tvar sedmičky, mohlo patřit ke gruntu č.7.

Za šopů – pole ležící severozápadně od vsi, podle lidového výkladu zde stojí hospodářské budovy a za nimi pole. Slovo „šopa“ (= kůlna) pochází z německého nářečí Schoppen, ve Slezsku Schoppa.

Záhumenice – v Tereziánském katastru za Humenicze, v Josefském Zahumenky, Zahumynky, Przedny /Przetny/ Zahumenice,

Ssiroky Zahumenicze, 1827 Zahumenice. Pole ležící východně u vsi, jméno je utvořeno jednoslovným vyjádřením vztahu: ležící za humny. Slovo „záhumenice“ označovalo původně sad ležící za humny.

A to byl poslední údaj o jménech polí jako staré kulturní půdy. Mýcením lesních porostů se získávala nová orná půda a její původ si zachovala i jména. V našem seriálu se zabýváme jmény v Koryčanech a Blišicích, ale stejné názvy najdeme i v okolních obcích, v Mouchnicích, Nemotčicích, Jestřebicích, Lískovci. Můžeme z nich usoudit, která obec měla lesnatější katastr. Nejprve se podíváme do Koryčan, pak do Blišic.

Koryčany:

Hložky – v Josefském katastru Hlossky, w Hlosskach, 1827 Hlossky. Pole ležící jihozápadně od města, někdy zde rostlo hlohové křoví, dnes vymýceno a Hložky sceleny s okolními polnostmi v jeden lán.

Kopanice – v Josefském katastru Rodt acker ober Listi, Rodt acker Čžesek, 1827 Kopaniny. Pole ležící na kopci pod lesem jižně od města. Název podle toho, že byla půda získána vymýcením lesa. Původně označovalo slovo „kopanice“ (od slovesa kopat) usedlost v horách vzniklou zkopáním lazů (= kopaný pozemek). Blišice:

Kuče – v Josefském katastru Przedny Kucze, Zadny Kucze, 1827 Kucze. Pole ležící severovýchodně od vsi. Pod Kučama – pole ležící severozápadně od vsi, jméno podle polohy – leží pod polností jménem Kuče.

Kuče jsou polní trati, které vznikly vymýcením lesů. Slovo „kuč“ je nářeční podoba podstatného jména kluč odvozeného od slovesa klučiti (= čistit mýtinu od pařezů, a tak místo vyčistit pro zkopání a pozdější orbu). Základní slovo je „klč“ =pařez.

Lašček – 1827 Lassczek. Pole severně od vsi. Název je nářeční zdobnělina podstatného jména laz. Staré slovo laz znamenalo pole nebo louku získané vymýcením lesa. V Blišicích sahal les ze severní strany až ke vsi a byl tedy vymýcen.

Příště o jménech luk, lesních tratí a jiných terénních útvarů.

Mgr. Vlasta Berková

Zásahy JPO Koryčany za 1. pololetí 2021

Spolky

Máme za sebou první polovinu roku a stále se něco děje. O tom se můžete přesvědčit z výčtu událostí, u kterých naše jednotka zasahovala. V období od 1.1. do 13.6.2021 měli hasiči celkem 25 výjezdů. K těm náročnějším, tučně zvýrazněným, je přidán stručný popis a fotografie.

05. 01. 2021 – Dopravní nehoda bez zranění, Staré Hutě

11. 01. 2021 – Dopravní nehoda kamionu, Kožušice

16. 01. 2021 – Dopravní nehoda s vyproštěním osob, Koryčany, Zdravá Voda

Krátce po půl čtvrté odpoledne 16. 1. 2021 byla vyslána jednotka profesionálních hasičů ze stanice Morkovice-Slížany a posilová jednotka dobrovolných hasičů z Koryčan k hlášené dopravní nehodě jednoho osobního automobilu v obci Koryčany. V rámci mezikrajské pomoci k události vyjela také jednotka profesionálních hasičů z Kyjova.

Jako první na místo dorazili dobrovolní hasiči, kteří potvrdili, že vůz havaroval mimo komunikaci do hlubokého koryta potoka a zůstal na boku. Ve voze se nacházel zraněný řidič. Hasiči okamžitě vyřezali přední okno a řidiče transportovali na páteřové desce do vozu zdravotnické záchranné služby. Ta jej po prvotním ošetření odvezla do nemocnice. Hasiči zajistili místo nehody a na pokyn velitele zásahu byl k události povolán vyprošťovací automobil ze stanice Otrokovice. Po zadokumentování nehody policií byl vrak vozu vytažen na komunikaci a odvezen z místa události. Po více než třech hodinách byl zásah jednotek na místě ukončen.

29. 01. 2021 – Dopravní nehoda užitkového vozu. Uvolnění komunikace, Koryčany, směr Vřesovice

29. 01. 2021 – Technická pomoc, odstranění stromu, Koryčany

03. 02. 2021 – Technická pomoc, transport pacienta z lesa po úraze, chatová oblast U Pěti židel

K mladém muži, na kterého spadla větev, museli záchranáři kus cesty ujit s plným vybavením pěšky. Jednalo se totiž o mimořádně špatně přístupný terén. Posádka pacienta po důkladném vyšetření zaléčila a zafixovala, muž měl poraněnou dolní končetinu. Poté jej zdravotníci za vydatného přispění hasičů transportovali k sanitce traktorem, který patřil lesníkům. K další péči jsme pacienta převezli do kyjovské nemocnice. K události dorazily jednotky HZS Kyjov a SDH Koryčany.

07. 02. 2021 – Technická pomoc odstranění stromu, Lískovec-Střílky

08. 02. 2021 – Požár dopravních prostředků. Sypač, Motorest Samota

Těsně před čtvrtou hodinou odpoledne vyjely k požáru sypače u motorestu Samota čtyři jednotky hasičů. Jako první na místo dorazili dobrovolní hasiči z Koryčan následovaní dobrovolnou jednotkou z Buchlovic, posléze profesionální hasiči z Uherského Hradiště a Morkovic-Slížan. Při příjezdu na místo požáru byla kabina řidiče v plamenech. Na uhašení plamenů byl vytvořen jeden útočný proud vody C. Řidič sypače stihl včas kabinu opustit. K zranění osob nedošlo.

10. 02. 2021 – Požár nízké budovy, Snovídky

14. 02. 2021 – Dopravní nehoda dvou osobních aut, Nesovice

Silnice II. třídy mezi obcemi Koryčany a Nesovice byla tři hodiny zcela neprůjezdná. K události došlo krátce po jedné hodině odpoledne. Jednalo se o čelní střet dvou osobních vozidel. Na místě bylo šest zraněných osob. Jeden z řidičů zřejmě nepřizpůsobil rychlost jízdy dopravně technickému stavu vozovky, dostal smyk a přejel do protisměru, kde došlo k vážné kolizi.

16. 02. 2021 – Záchrana osoby z uzavřených prostor, Koryčany

27. 02. 2021 – Technická pomoc, transport pacienta, Koryčany

08. 03. 2021 – Technická pomoc, otevření bytu, Koryčany

12. 03. 2021 – Dopravní nehoda bez zranění, Jestřabice

13. 03. 2021 – Požár nízké budovy, Střílky

V 6:43 hodin jsme přijali hlášení o požáru kotelny v obci Střílky v okrese Kroměříž. Požární poplach byl vyhlášen profesionálním hasičům z požární stanice Morkovice-Slížany a jednotkám dobrovolných hasičů obcí Střílky a Koryčany. Průzkumem bylo zjištěno, že hoří kotelna a přistavená garáž. K uhašení požáru byly nasazeny dva C proudy vody. Při ohledání místa požáru vyšetřovatel zjistil, že v těsné blízkosti kotle na tuhá paliva bylo uskladněno dřevo a papír, které začaly hořet. Požár poškodil kotelnu s garáží. V garáži byl zaparkován historický automobil Citroen 2CV, lidově zvaný Kachna. Bohužel byl požárem zcela zničen. K zranění osob nedošlo.

13. 03. 2021 – Dopravní nehoda, Střílky

05. 04. 2021 – Technická pomoc, odstranění stromu, Koryčany

08. 04. 2021 – Technická pomoc, odstranění stromu, Koryčany

10. 04. 2021 – Požár trávy, Nemotice

11. 05. 2021 – Technická pomoc, odstranění stromu, Střílky

14. 05. 2021 – Požár zemědělského objektu, Haluzice

Ve 2:15 byl vyhlášen požární poplach. Jednotka z Koryčan do akce zapojila obě zásahová vozidla. Jednalo se o požár stodoly nedaleko areálu firmy Stabila ČR s.r.o. v Haluzicích. Budova již byla plně zasažena plameny. Na místo dorazily také profesionální jednotky z Bučovic, Kyjova a dobrovolní hasiči ze Snovídek. Zásah pro naši jednotku byl ukončen až v ranních hodinách.

26. 05. 2021 – Požár lesního porostu, Střílky
04. 06. 2021 – Dopravní nehoda, Snovídky
 Jednotka vyjela k dopravní nehodě osobního automobilu mezi obcemi Nesovice a Snovídky. Vozidlo sjelo mimo vozovku a zastavilo se až o lesní porost. Řidič vozidla byl předán k ošetření záchranné službě.

06. 06. 2021 – Požár odpadu, Vřesovice

V 10:12 byl vyhlášen požární poplach. Posádka vyjela k požáru odpadu do obce Vřesovice. Jednalo se o vznícení popelu v plastové popelnici. Ta byla umístěna v bezprostřední blízkosti vnějšího pláště rodinného domu, na který se požár rozšířil.

07. 06. 2021 – Technická pomoc, odstranění stromu, Koryčany

Za SDH Koryčany Ivana Tiefenbacherová

Nástrahy léta

Slunce, voda, zmrzlina a volno, to všechno jsou příjemné prožitky, které mnozí z nás mají spojené s letními měsíci. Často jsme však méně ostražití a mnohdy podceňujeme rizika, která během prázdnin hrozí. Statisticky je to období zvýšeného počtu úrazů a zdravotních i dopravních rizik spojených s vysokými teplotami. Před čím a jak se tedy chránit, aby nám na léto zůstali jen ty hezké vzpomínky?

Letní teploty

Pokud budeme pobývat venku na přímém slunci, je nezbytné se chránit přinejmenším pokrývkou hlavy a přes poledne se nejlépe slunci úplně vyhnout. Jinak si koledujeme o úžeh. V lepším případě vás bude bolet hlava, v tom horším se budete potýkat s horečkami, nevolností, malátností nebo poruchami vědomí. Stejně příznaky můžete mít i v případě úpalu, který hrozí, i když jsme venku ani nebyli. Jedná se totiž o celkové přehřátí organismu. Proto bychom měli hlídat teploty v místnostech, kde trávíme čas. První pomocí v obou případech je člověka dostat do chladné místnosti nebo alespoň do stínu, přikládat studené obklady a přijímat po malých doušcích tekutiny.

Dopravní rizika

Doporučení pro prázdninové měsíce nemíří jen směrem k řidičům motorových vozidel, ale i k chodcům a sportovcům. Chodci, cyklisti, bruslaři a další sportovci by měli mít na paměti, že za každých okolností mají být vidět. Používání reflexních prvků a světel za šera a tmy je dnes nezbytností. Následky srážky chodců, či cyklistů s vozidly bývají velmi často fatální. Čím dál častěji se setkáváme s použitím světelných nebo reflexních

prvků i během dne. Je to vítaná prevence, stejně jako používání helmy a chráničů při jízdě na kole nebo bruslích.

Na silnicích si dejte pozor hlavně na větší výskyt „svátečních“ či „sezónních“ řidičů. Navyšuje se rovněž počet cyklistů, chodců a motocyklistů na pozemních komunikacích. Vlivem vysokých teplot se může rychleji projevit velká únava a ta za volant nepatří.

V souvislosti s letními teplotami také důrazně varujeme před ponecháním dětí a zvířecích mazlíčků v zaparkovaném vozu – již po deseti minutách stání na přímém slunci může teplota v interiéru vzrůst až o 20 stupňů Celsia. Pokud byste v zaparkovaném rozpáleném voze viděli zapomenuté dítě, které je apatické, nereaguje na zvukové podněty (bouchání do střechy, klepání na sklo apod.) a které viditelně ztrácí vědomí, tak ihned kontaktujte linku 112 (či 158, 155, 150).

Nezapomínejte na tekutiny

I když v teplých dnech většina lidí míří k vodě, mnohdy zapomínají, že svlažovat tělo vodou zevnitř je mnohem důležitější. Obzvlášť když je zábava v plném proudu, snadno přehlédneme signály těla, že je potřeba doplnit tekutiny. Podobně tomu může být na letním grilování, kdy si v záplavě alkoholických drinků neuvědomíme, že jsme nevypili v podstatě žádnou vodu. A když k vysokým teplotám, pocení a alkoholu přidáme ještě kávu či jiné močopudné nápoje, je na dehydrataci organismu zaděláno. Na dostatečný přísun tekutin je pak potřeba myslet i u dětí, pokud odmítají průběžně pít, může pomoci například me-

Voda

Problematika bezpečného pobytu ve vodě a tonutí je dle Vodní záchranné služby Českého Červeného Kříže v naší republice velkým, ale nedostatečně řešeným tématem. I přes vnitrozemskou polohu dojde u nás ročně přibližně ke 180 utonutím. To je v přepočtu na jednoho obyvatele dvakrát více než v evropských přímořských zemích, jako jsou Španělsko či Velká Británie. V počtu utonulých převládají muži a v posledních letech rovněž dochází k nárůstu tonutí malých dětí a neplavců v domácích bazénech.

Pro bezpečný pobyt ve vodě platí pár důležitých pravidel:

1. Nikdy se nechoď koupat sám, nepodceňuj nebezpečí vody.
2. Plav pouze ve vyznačeném prostoru, je to bezpečné místo ke koupání.
3. Nevstupuj do vody, jsi-li rozpálený či unavený.
4. Neplav hned po jídle, nech si alespoň jednu hodinu odstup.
5. Neskákej do vody v neznámých místech.
6. Neplav do blízkosti plavidel nebo plavební dráhy.
7. Neplav daleko od břehu, máš-li potřebu, zajišť si doprovod lodičky.
8. Na plavidla patří děti pouze s řádně nasaženou a upevněnou záchrannou vestou.

Užijme si léto, ale s respektem, ať se může všichni vždy bezpečně vrátit domů. A pokud se ocitnete u nepředvídané události, neváhejte použít aplikaci Záchranka ve Vašem mobilním telefonu, nebo volejte jakékoli tísňové číslo 112, 150, 155, 158.

*Za SDH Koryčany
 Ivana Tiefenbacherová
 a Hana Šumberová*

Zpráva o činnosti spolku Sdružení Woodcraft Chříby

Milí spoluobčané,
v loňském roce vládní opatření „zbrzdila“ činnost i našeho spolku. Plánovaný sběr železného šrotu jsme nepořádali a zorganizovali jsme ho až letos koncem dubna.

Chci za členy Sdružení Woodcraft Chříby poděkovat občanům, kteří nám přenechali svůj železný odpad, a tím podpořili naši činnost.

K naší každoroční jarní aktivitě patří záchrana obojživelníků z vozovky kolem přehrady. Jakmile se oteplí, většinou v období března, začíná tah skokanů a ropuchy obecné z lesa k vodě, kde kladou vajíčka.

Možná se ptáte, jak je možné, že se žáby dostanou na silnici, když mají vybudované podchody?

Odpověď je jednoduchá. Přes přístupové cesty z lesa a také přes betonové zábrany, které jsou poničené v důsledku těžby lesa a skladování kmenů v bezprostřední blízkosti vozovky. Právě tudy se kuňkavé žáby dostanou na silnici a bohužel končí pod koly aut. Copak skokani! To jsou individualisti – putují po jednom. Navíc jsou rychlí, a když už skončí na silnici, většinou se jim podaří ji přeskákat. V tomto smyslu mají ropuchy hendikep

– jsou pomalé. Navíc samice většinou nesou na zádech samečka, což jejich pohyb ještě zpomaluje. A mnohdy na samici nasednou i dva samečci najednou! Jedná se o tzv. „ropuší objetí“ – amplex.

To zní sice hezky, ale kdo má tu „mužskou populaci“ tahat! No ne?

Letošní podprůměrné teploty tah ještě prodloužily, trval déle než jeden měsíc. My jsme se přenášení obojživelníků věnovali poctivě, za deště i třikrát denně. Celkem jsme z vozovky přenesli 1 560 ropuch.

Děkujeme i rodině Papežových, která nám ochotně pomáhala. A že to jejich děti braly zodpovědně a radostně, to je z fotografií zřejmé. Poděkování patří i anonymním „zachráncům“, o kterých víme jen z doslechu. Plánované aktivity na další půl rok máme, uvidíme však, jak se bude vyvíjet celorepubliková situace. Bude-li příznivá, rádi se s vámi opět podělíme v jednom z dalších čísel Zpravodaje.

Přejeme všem spoluobčanům krásné dny plné sluníčka a optimismu.

*Za spolek Sdružení Woodcraft Chříby
Jana Svobodová*

FC Koryčany – mládež

Po dlouhé pauze, vynucené koronavirem, jsme se mohli u nás v klubu vrátit opět k tréninkům a zápasům. Natěšené děti netrpělivě očekávaly den, kdy budou moci znovu vyběhnout na hřiště, a jejich chuť a nadšení je na trénincích znát. Oficiální soutěž pod hlavičkou okresního fotbalového svazu byla zrušena, a tak jsme se snažili pro děti domluvit alespoň přátelská utkání nebo turnaje, aby tréninkový proces nebyl pouze a jen o trénincích. Všechny kategorie mají za sebou svá první utkání a každým dalším zápasem se dostáváme do zápasového tempa. I když jsme během covidu pro děti připravovali individuální výzvy a úkoly, absence společných tréninků a zápasů byla přece jen znát. Zúčastnili jsme se turnaje v Tumačově, kde se mladším žákům podařilo zvítězit a zúročit tak spoustu práce a trpělivosti. Ale stále platí, že výsledky máme v pozadí toho, jakým způsobem děti hrají a jakou hrou se prezentují – zda se snaží používat naučené dovednosti z tréninku. Turnaje se také zúčastnili mužstva mladší a starší přípravky, která po přesunu dětí mezi kategoriemi získávala cenné zkušenosti. U přípravků se důležitost individuálního rozvoje nad výsledky ještě umocňuje. Trenéři se snaží v zápasech dát prostor všem dětem, protože nikde není psáno, že momentálně dovednostně slabší hráč nemůže být za rok za dva nejlepším. Děti musí trénink a zápas především bavit, vše ostatní se při správném vedení a dobře nastaveném tréninku dostaví.

Okresní fotbalový svaz se rozhodl jako náhradu zrušené soutěže uspořádat turnaj o pohár mistra okresu, kterého se účastníme a který je momentálně v běhu. Do konce června nás ještě čeká spousta zápasů a tréninků. V našem klubu jsme se rozhodli co nejdříve posunout děti napříč kategoriemi tak, v jakém složení budou hrát v následující sezóně. Také mezi trenéry došlo k přesunům. Zde bohužel řešíme neustále nedostatek nadšenců, kteří by se chtěli věnovat dětem a pomoci tak v jejich rozvoji. S trenéry a rodiči se snažíme společně najet do zaběhnutých kolejí a pro děti připravovat i mimofotbalové ak-

tivity a zábavu. Letos nám sice ještě nevyšlo pořádání oblíbeného junior cupu, ale už myslíme na příští ročník. Plánujeme také pro děti velmi oblíbené utkání proti rodičům, zábavné odpoledne plné her a odměn jako ukončení sezóny. O letních prázdninách určitě proběhne příměstský junior kemp, zaměřený nejen na fotbal, ale i spoustu sportovních aktivit, soutěží a her. Po dlouhé úvaze o přihlášení mladších žáků do krajské soutěže jsme se nakonec rozhodli žáky přihlásit opět do okresní soutěže. Hlavním důvodem je odchod několika hráčů/hráček do mužstev s mládežnickou ligovou příslušností HS Kroměříž a 1. FC Slovácko – děvčata. Je to citelný zásah do soupisky mužstev, a protože budeme do týmu zapracovávat mladší hráče, chceme jim dát prostor na zlepšení. Rozdíl mezi krajskou a okresní soutěží spočívá v tom, že starší žáci hrají na velké hřiště 11 na 11 (krajská soutěž) a na zkráceném hřišti 8 na 8 (okresní soutěž). Naše vize je o víkendech odehrát utkání okresní soutěže a v týdnu dvakrát do měsíce místo tréninku odehrát utkání 11 na 11, aby si děti navykly na velké hřiště a byly připraveny na případný příští ročník v krajské soutěži. Pro náš klub je to skvělá reklama a pro konkrétní děti odměna za práci v trénincích a zápasech. Třeba z našeho klubu vzejde budoucí reprezentant či reprezentantka. Pro další děti by to byla motivace do dalších tréninků a zápasů.

Petr Posolda

0 mamince

Naše maminka Margita Svobodová (roz. Lajtmanová) by se 19. července dožila 80 let a tak mi dovolu, abych zavzpomínal na tuto úžasnou ženu.

Narodila se 19. 7. 1941 manželům Josefovi (1896–1973) a Marii (1898–1974, roz. Dvorščákové) Lajtmanovým v malé vesničce Červenica, okr. Sabinov, na východním Slovensku jako poslední ze šesti dětí. Dva sourozenci umřeli jako malé děti, a tak maminka měla sestru Annu (1922–1967), bratra Jana (1928–1998) a sestru Marii (1931–2003). Po válce se v r. 1947 odstěhovali do slezských Bernartic u Javorníka, kde vychodila základní školu, a protože ji rodiče nemohli vydržovat na žádné škole, šla pracovat nejdříve do cihelny a pak do místních jeslí. V roce 1959 se vdala, ale manželství nebylo šťastné a bylo bezdětné, což jí bylo vyčítáno. Po rozvodu se maminka rozhodla najít si příštího manžela i s potomkem. Našla si našeho tatínka Jindřicha Svobodu, který se staral o svoji dcerku Boženku (v minulém čísle bylo omylem uvedeno redakcí, že sestra zůstala se svojí maminkou. Je to velký omyl, neboť ta se o Boženku starat nedokázala). Vzali se 16. 12. 1968 a pak jsme se narodili my (Jindra, Jana a Roman). Až do odchodu do důchodu

v r. 1995 pracovala v ÚP závodech (Koryna) v Koryčanech. Radost jí dělala vnoučata Janča, Jindřa, Květka, Sima, Vratík, Filípek a Bořík. Dočkala se i pravnučky Andrejky. Ráda vařila a hlavně pekla. Její úžasné dorty a cukroví neměly chybu. Taký ráda šila a pečovala o kytičky a zeleninu, kterou pěstovala na zahrádce „pronajatou“ u paní Marie Jurčíčkové, četla knížky, poslouchala hudbu atd. Byla plná elánu až do tatkovy smrti 15. února 2011. Od té doby chřadla, přišla zákeřná nemoc a pak přišel ten nejhorší den v našich životech, kdy 15. května 2012 maminka umřela.

Maminečka byla člověk, kterého si musíte vážit, i když už tu není. Prožila nelehký život, starala se o své nemocné rodiče až do poslední chvíle, přitom měla nás, přijala za svou naši sestru Boženku. Moc ráda vzpomínala na Slovensko a druhý domov Bernartice. Prožila hrůzy konce 2. světové války, kdy se fronta přehnala její rodnou vsí. Těžko nesla odchod všech členů rodiny i rozpad Československa. Částečně se jí to vracelo na dětech, vnoučatech, a pak ke konci života, kdy si ji vzala do opatrování sestra Jana, která se o ni s rodinou starala i s malou pomocí z mé strany.

Vzpomínka

Víte, když umře tatínek, umře Vám chleba, ale když umře maminka, umře celý svět. Teď si představuji maminku jako strážného anděla celé rodiny. „Mamulenko, prosím, chraň nás všechny co nejdýl. Nikdy nezapomenem.“

Roman Svoboda

Vzpomínka

Dne 4. dubna uplynulo sto let ode dne, kdy se vzali moji prarodiče, mamini rodiče, Marie a Josef Lajtmanovi. Neměl jsem to štěstí, abych si je pamatoval. Dědeček zemřel čtyři měsíce před mým narozením a babička, když mi bylo pět měsíců. Ale díky mamini vyprávění jako bych je znal. Hlavně dědeček byl hodný a dobrý člověk a oba maminku vychovali i s jejími sourozenci v plnohodnotné lidi. Díky za to a nikdy nezapomeneme.

Roman Svoboda

INSTALATÉR

792 480 860

INSTALATÉRSKÉ
A TOPENÁŘSKÉ PRÁCE
Koryčany

firma **V.T.K. servis**
zahajuje činnost

ODVOZ A EKOLOGICKÁ LIKVIDACE AUTOVRAKŮ

Včetně vystavení **IHNEDE PLATNÉHO**
dokladu ekologické likvidace autovraku
NA MÍSTĚ

Vyplatíme za Váš autovrak
1500 – 3000 Kč

ODVOZ ZDARMA

Tel: **777 550 621**

Autovrakoviště Třebětice – Roman Kamenc
autovrak@centrum.cz autovrakoviste-trebetice.cz

VŠE se TOČÍ kolem PENĚZ

Zajištění

Stavební
spoření bez
poplatku

Sleva u životního
pojištění až 25 %

Běžný účet bez
poplatku s
bonusem 1000,-

Financování na
koupi/výstavbu
až 3 roky
dopředu

Spoření

Penze

Bydlení

Investice

Konsolidace
půjček 1,99 %

Vše vyřešíme za vás...
ZAVOLEJTE

a domluvte si schůzku v kanceláři, která
sídlí přímo v přízemí bytoven v Koryčanech
na adrese Masarykova 262 vedle
kadeřnictví.

*Přání na počkání...
Zázraky do tří dnů...
Nemožné do tří měsíců...*

Adéla Kučerová
730 816 883
adela.kuceroval@ovbmail.cz

Tomáš Bazalka
724 271 909
tomas.bazalka@ovbmail.cz

František Vaculík
731 422 114
frantisek.vaculik@ovbmail.cz

Alžběta Brázdová
723 175 492
alzbeta.vybiralova@ovbmail.cz